

[Petra Petersen.]

på min gruppes vegne, og jeg beder tingets medlemmer stemme for dem.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslag nr. 1 (se foran) til forslag til lov om børnetilskud *forkastedes* med 129 stemmer mod 6; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslagene nr. 2 og 3 (se foran) til samme lovforslag betragtedes som *forkastede* efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

Lovforslagene som helhed sattes derefter til forhandling.

Oluf Pedersen: Inden vi går til afstemning, skal jeg fremsætte nogle bemærkninger om min gruppes stilling til skatterne.

Da Danmarks retsforbund skrev sit program, var der, om man indkasserede hele den natur- og samfundsskabte grundrente som fuld grundskyld, dækning for alle de offentlige driftsudgifter, herunder aldersrente, skoler og sygehuse foruden politi, retsvæsen og andre uomtvistelige fællesopgaver. Vi har her i det høje ting fremsat forslag til lov om fuld grundskyld i forbindelse med en formueafgift til afvikling af den offentlige gæld. Var vedtagelse sket, havde vi allerede i dag haft et rigt, gældfrit og skattefrit fællesskab med gode arbejdsvilkår for det danske folk. Desværre fulgte man ikke vore råd. Man ikke blot bibeholdt, men forøgede de skatter på arbejde, forbrug og omsætning, der driver leveomkostningerne og dermed også de offentlige udgifter op og grundrenten ned. Derfor vil fuld grundskyld i dag kun dække en del af de uundgåelige offentlige udgifter. Men jeg vil fremhæve: 1) grundskylden kan afløse told og en betydelig del af de værste skatter; 2) der kan

spares betydelige beløb ved streng offentlig sparsommelighed; 3) afløsningen af told og skatter vil mindske de offentlige udgifter; og 4) dette vil tilmed give stigende grundrente.

Vi erkender fra retsforbundets side den gradvise overgangs nødvendighed, men når vi sætter ind på øget grundskyld og offentlig sparsommelighed for at sænke skatterne, ved vi, at dette ikke alene letter adgangen til arbejdsplads, men at det automatisk giver lavere offentlige udgifter og højere grundrente — og endnu lavere skatter.

Vi vender os i første linie mod tolden, den ondeste skat, den, der gør folket fattigt og begunstiger de få, den, der sænker den nationale velstand og modvirker det fredelige samvirke mellem folkene. Vil man, som det blev sagt her i tinget i fredags, sikre bilsamlefabrikkerne en understøttelse på op til 80 pct. af arbejdslønnen som i 1938, da må det ske åbenlyst over socialkontoret.

Vi sætter endvidere ind imod forbrugsafgifter på livsforbrødenheder og på driftsmidler og ønsker, at der sikres alle indkomster et skattefrit beløb svarende til de egentlige arbejdsindkomster.

Ud fra dette tager vi stilling til de her foreliggende skattelovsforslag.

Vi vil derfor stemme for udskrivningen af indkomst- og formueskat, selvom vi havde ønsket yderligere lempelser, særligt for de små, egentlige arbejdsindkomster. Vi vil også stemme for den hertil knyttede tillægsindkomstskat, og ligeledes vil vi som tidligere stemme for lempelserne i satserne for den fælleskommunale indkomstskat.

For værneskatten gælder, at vi gerne så, at alle forsvarsudgifter blev ført på et regnskab for sig og blev udskrevet som direkte skat, men vi mener, at der her uden skade — ja, tværtimod — kan spares endog mere end det beløb, der foreslås udskrevet, bl. a. ved at gennemføre vort lovforslag. Derfor vil vi ikke stemme for værneskatten.

Da børnetilskuddet må anses for at være en hjælp imod den skatteplyndring, som i dag ved forbrugsskatter og overvæltning